

[Brorsen.]

dér. Han har naturligvis ikke ved sine Udtalelser villet sige — det tænker ingen af os paa —, at vor Mindretalspolitik i Sønderjylland skal ændres, vi har her absolut indtaget en førende Stilling, i Virkeligheden vist Vej over for andre Nationer, med Hensyn til hvorledes et Mindretal af en anden Nationalitet skal behandles, og vi har vel ogsaa i den Henseende i nogen Grad dannet Skole over for andre Lande.

Vi vil altsaa ikke ændre vor Mindretalspolitik, men vi maa naturligvis forlange — og heri haaber jeg, Regeringen er fuldt enig — streng Loyalitet bl. a. fra de Embedsmænds Side, der efter Grænseflytningen fik Lov til at fortsætte deres Virksomhed. Der har vist sig enkelte Udskejelser, enkelte er optraadt paa en taktløs og over for det danske Samfund særlig udfordrende Maade; det er klart, at tyske Statsborgere, der er Gæster i vort Land og har en eller anden Virksomhed, enten ved de private tyske Skoler eller paa anden Maade, vil vi ikke formene her at optage den Gerning, der er Tale om, men naturligvis maa vi paa det bestemteste forlange, at de ikke propaganderer mod den Stat, hvis Gæster de er. Jeg er overbevist om, at man vil finde Forstaaelse herfor hos den tyske Regering, idet den selvfølgelig ikke selv vil finde sig i sligt, f. Eks. af danske Lærere Syd for Grænsen. Jeg mener, at vi maa have Lov til her at udtale, at hvad der er Ret for den ene, maa ogsaa være Ret for den anden.

Hvad i øvrigt Forholdene i Sønderjylland angaar, maa vi efter min Mening være i allerhøjeste Grad agtpaagivende overfor de forskellige Foreteelser i denne Landsdel. Paa mange Omraader er der sat betydelig Kapital ind, ogsaa fra den danske Stats Side, for at bøde paa Vanskelighederne dernede, og de har i Sandhed været store, hvad vi udmærket godt kan forstaa efter alt, hvad der er foregaaet: Verdenskrigen og hvad dermed fulgte. Undertiden har man herhjemme hørt Røster om, at vi i alt for høj Grad fra Sønderjydernes Side høstede Utak for alt, hvad der var sat ind dernede. Det er absolut ikke rigtigt i al Almindelighed, men vi maa forstaa den specielt sønderjyske Mentalitet. Livet har taget haardt paa den nuværende Generation i Sønderjylland, først de store Lidelser under Krigen og dernæst de vanskelige økonomiske Forhold, der har medført, at mange, mange gamle sønderjyske Slægter har maattet gaa fra deres Hjem, og vi er desværre i Øjeblikket i en Situation, hvor

mange flere er truet. Derfor er det store Spørgsmaal her som andre Steder, om der ikke skulde være Mulighed for, at denne Uro kan fjernes. Det mener jeg i meget betydelig Grad lader sig gøre, hvis man gennemfører Foranstaltninger, der aabner Mulighed for, at Folk i de forskellige Stillingen kan føre deres Virksomheder videre. Det er trist, at der her i den danske Rigsdag er en saadan Træghed til netop i denne Henseende at gennemføre, hvad der er absolut nødvendigt.

Det er særlig interessant, at Ungdommen, ikke alene i Sønderjylland, men ud over det hele Land, i den seneste Tid har rejst Fanen med Hensyn til det rent kulturelle Arbejde dernede og anmodet baade gamle og unge om at gaa ind i dette Arbejde, for at vi rent kulturelt kan forsvare vore Interesser i Sønderjylland. Men her er det, jeg gerne vil sige, at skal det Ungdomsarbejde og det Arbejde, der i det hele taget er indledet, navnlig i Sønderjylland, lykkes, maa det underbygges økonomisk, idet det jo er aldeles afgjort, at man ikke kan opildne Folk for en Idé, naar de økonomisk sidder i trange Kaar og der heller ikke er nogen Udsigt til, at det virkelig kan bære fremad for dem. Derfor vil jeg gerne sige saa alvorligt, som jeg kan, til den højtærede Regering, at den bør være agtpaagivende og ikke mindst, naar vi tænker paa Forholdene derovre i den Landsdel, vi fik ved Grænsereguleringerne efter Verdenskrigen.

Saa vil jeg gerne endnu have Lov til med Hensyn til sønderjyske Forhold at nævne, at efter min Mening maa vi i særlig Grad have Opmærksomheden henvendt paa Udstykningen i Sønderjylland. Efter min Mening er der mange forskellige Grunde, der taler for, at man er særlig opmærksom her. Det gælder naturligvis de fleste af de ærede Medlemmer i denne Sal, at de har rejst derovre, og de har da lagt Mærke til, at der er store Landstrækninger, hvor der er langt mellem Skorstenene, der kunde bo mange flere Mennesker dernede, end Tilfældet er, og det viser sig jo ogsaa, at Jorden kan købes billigst i Sønderjylland. Ogsaa rent nationalt set vil det naturligvis betyde meget, om netop Udstykningsbevægelsen i særlig Grad kunde gaa frem dernede, og jeg vil gerne her have Lov til at nævne, at efter min Mening bør vi alle, ikke mindst vi, der sidder her i den danske Rigsdag, naar vi kommer ud til vore Møder, optage et Agitationsarbejde for at gøre vore unge her fra det gamle Land opmærksom paa, at de skal melde sig til Arbejdet der—